

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg Svetog Petra
Nedjelja, 12. veljače 2023.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju današnje liturgije Isus kaže: „Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti“ (Mt 5, 17). *Ispuniti*: to je ključna riječ za razumijevanje Isusa i njegove poruke. Ali što znači to „ispuniti“? Da bi to objasnio, Gospodin najprije govori što *nije* ispunjenje. U Svetom se pismu kaže „ne ubij“, ali za Isusa to nije dovoljno ako se zatim braću ranjava riječima; u Svetom se pismu kaže „ne čini preljuba“, ali to nije dovoljno ako se zatim živi ljubav ukaljanu dvoličnostima i lažima; u Svetom se pismu kaže „ne zaklinji se krivo“, ali nije dovoljno dati svečanu zakletvu a zatim se ponašati licemjerno (usp. Mt 5, 21-37). Tako se ne vrši zapovijedi.

Da bi nam dao konkretan primjer, Isus se usredotočuje na „obred prinošenja“. Prinošenjem žrtve Bogu se uzvračalo na besplatnosti njegovih darova. Bio je to vrlo važan obred – prinijeti prinos kako bi mu se na simbolična način, recimo to tako, uzvratilo na njegovim darovima – toliko važan da ga je bilo zabranjeno prekidati osim iz ozbiljnih razloga. No, Isus kaže da ga moramo prekinuti ako neki brat ima nešto protiv nas, trebamo se ići prvo pomiriti s njim (usp. rr. 23-24): samo na taj način obred je *ispunjen*. Poruka je jasna: Bog prvi nas ljubi, besplatno, čini prvi korak prema nama, a da mi to nismo zaslužili. Ne možemo, dakle, slaviti njegovu ljubav a da mi sami ne poduzmemo prvi korak za pomirenje s onima koji su nas povrijedili. Tako Bog gleda na ispunjenje,

u protivnim ono ostaje izvanjsko, čisto obredno opsluživanje, beskorisno, postaje fikcija. Drugim riječima, Isus nam daje shvatiti da su vjerske uredbe korisne, da su dobre, ali su samo početak: da bismo ih ispunili potrebno je ići dalje od slova i živjeti njihov smisao. Zapovijedi koje nam je Bog dao ne smije se zaključavati u zagušljive sefove formalnog opsluživanja, u protivnom, ostajemo u izvanjskoj i odvojenoj religioznosti, sluge „boga gospodara“, a ne djeca Boga Oca. Isus želi ovo: da ne mislimo kako služimo Bogu gospodaru, nego Ocu i zato je prijeko potrebno ići dalje od slova.

Braćo i sestre, taj problem nije postojao samo u Isusovo vrijeme, postoji i danas. Ponekad se, na primjer, čuje ljude gdje govore: „Oče, nisam ubio, nisam ukrao, nisam nikoga ozlijedio...“, kao da time hoće reći: „Ja sam dobar“. To je formalno opsluživanje, koje se zadovoljava *minimalnim i nužnim*, dok nas Isus poziva da činimo *najviše moguće*. To jest Bog ne rasuđuje na temelju proračuna i tablica. On nas voli kao onaj koji je zaljubljen: ne najmanje, nego najviše! On nam ne kaže: „Volim te donekle“. Ne, prava ljubav nikada nije do određene točke i nikad se ne osjeća dovoljnom; ljubav ide dalje, naprosto ne zna drugačije. Gospodin nam je to pokazao darovavši nam život na križu i oprostivši svojim ubojicama (usp. *Lk 23,34*) i povjerio nam je zapovijed koja mu je najdraža: da ljubimo jedni druge *kao što je On* nas ljubio (usp. *Iv 15, 12*). To je ljubav koja ispunjava Zakon, vjeru i život!

Braćo i sestre, možemo se, dakle, zapitati: kako živim vjeru? Je li to stvar kalkulacija, formalizama ili jedne povijesti ljubavi s Bogom? Zadovoljavam li se time da ne činim zlo, da mi je „vanjština“ u redu ili pokušavam rasti u ljubavi prema Bogu i prema drugima? Preispitujem li samoga sebe u pogledu velike Isusove zapovijedi, pitam li se ljubim li ja svoga bližnjega kao što On mene ljubi? Možda smo kruti u osuđivanju drugih i zaboravljamo biti milosrdni, kao što je to Bog s nama.

Neka nam Marija, koja je savršeno čuvala Božju riječ, pomogne dostići puninu naše vjere i naše ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Nastavimo biti blizu, molitvom i konkretnom podrškom, stanovništvu pogođenom potresom u Turskoj i Siriji. Vidio sam u emisiji „A Sua Immagine“ fotografije ove katastrofe, bol tih naroda koji trpe zbog potresa. Molimo za njih, ne zaboravimo to. Molimo i razmišljajmo o tome što bismo konkretno mi mogli učiniti. Ne zaboravimo moliti ni za mučeničku Ukrajinu: neka Gospodin otvori putove mira i odgovornima dadne hrabrosti da njima kroče.

Vijesti koje dolaze iz Nikaragve vrlo su me ožalostile i moramo ovdje sa zabrinutošću spomenuti

meni jakog dragog biskupa Matagaple, mons. RONALDA ÁLVAREZA, koji je osuđen na 26 godina zatvora, ali i ostale osobe koje su deportirane u Sjedinjene Američke Države. Molim za njih i za sve one koji pate u toj dragoj zemlji i molim vas da ih se sjetite u svojim molitvama. Zamolimo usto Gospodina da, po zagovoru Blažene Djevice Marije, otvori srca političara i svih građana iskrenom traženju mira, koji se rađa iz istine, pravde, slobode i ljubavi i postiže se strpljivim dijalogom. Pomolimo se zajedno Gospi: [Zdravo Marijo]

Upućujem svoj pozdrav svima vama, stanovnicima Rima, hodočasnici iz Italije i drugih zemalja. Pozdravljam skupine iz Poljske, Republike Češke i Perua. Pozdravljam i građane Konga koji su ovdje s nama. Vrlo je lijepa vaša zemlja, baš lijepa! Molite za svoju zemlju! Pozdravljam i studente iz Badajosa (Španjolska) te studente iz instituta Gregoriano iz Lisabona.

Pozdravljam mlade iz Amendolare – Cosenze i skupinu AVIS iz Villa Estensea u Padovi.

Želim vam svima ugodnu nedjelju. Molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!